

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 28.

Fjerde Sessions anden Samling.

11te Møde.

Onsdagen den 30te Marts

(Fortf.)

Boserup (fortsat): Det er nemlig ganske vist særdeles vigtigt at faae nye gode Tillægsdyr ved et Stutterie, ligesom ved enhver Huusdyravl; men det er tildeels mere vigtigt ved Stutterierne at faae de Dyr afsøndrede, som befindes at være lydefulde, da Brugen af dem vil skade Stutteriet. Jeg skal i det Hele taget tillade mig den Bemærkning, at, hvad der i Løbet af en meget lang Aar-række har havt en særdeles skadelig Indflydelse paa Stutterierne, det har været en mindre heldig Bestyrelse, en Uenighed eller dog Mangel paa Enighed i Bestyrelsen, idet der bestandig har været en combineret Bestyrelse, hvor nogle Medlemmer have havt een Mening, andre en anden, og den kollegiale Mening har igjen været forskjellig derfra; men jeg troer, at det er aldeles nødvendigt, dersom Stutterierne overhovedet skulle virke til noget Gavn for Landet, at der er en Enhed i Bestyrelsen, og at de Forslag, som fremkomme fra de, idetmindste som man maa formode, sagkyndige Medlemmer, tages tilfølg af Overbestyrelsen.

Indenrigsministeren: Den ærede sidste Talers Bemærkninger, forsaavidt de holdt sig i en vis Almindelighed og udtalte Principer, som jeg vistnok er aldeles enig i, skal jeg ikke videre berøre. Jeg skal derimod yttre, at, saa ønskeligt det end er, at der er en vis Enighed i Bestyrelsen, kan Ministeriet, som skal foresaae det Hele, ikke underordne sig en enkelt bestemt Autoritet. At man ikke vil benytte de utjenlige Dyr i Stutteriet, er ganske vist Ministeriets Mening, ligesom det ogsaa er dets Formaal at sælge dem; men dette kan ikke for-

hindre, at der jo kan være Uenighed, om man f. Ex. skal sælge et Dyr, der er ubrugbart til Forplantning, strax til Fremmede, eller selv erhverve det til Arbejdsbrug, eller muligviis anvende det paa anden Maade. At tage Bestemmelse derom, maa være overladt til Ministeriet, og, hvis der er Dissens mellem enkelte af de vedkommende Autoriteter, saa gaaer det dog ikke an, at gjøre Folkethinget til Dommer mellem Ministeriet og disse Autoriteter, som have med Sagen, at gjøre, saaledes at Afstemningen skal give enten den ene eller den anden Mening Medhold; disse Forhold ligge indenfor Administrationens Raaderum og bør ikke undrages den.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om Indkjøbet af en Fuldblodshingst, da blev der forrige Gang dertil kun bevilget 5000 Rbd., uden Tvivl fordi man ikke erkjendte Rigtigheden af den ærede sidste Talers Bemærkning, at man trængte til en virkelig god Fuldblodshingst, uagtet der dengang her i Salen blev yttret, at man ikke fik en saadan for 5000 Rbd. Den Omstændighed, at en Deel af dette Beløb er anvendt til Indkjøb af andre Dyr, som tilbøde sig og fandtes tjenlige, skulde ikke have forhindret Ministeriet fra, under Forudsætning af at faae det manglende Beløb optaget paa en Tillægsbevilling, at købe en saadan Fuldblodshingst til 5000 Rbd., og der er blevet anstillet et alvorligt Forsøg i denne Retning. Landstutmesteren har nemlig berejst alle Stutterierne i Mecklenborg og det tilgrændsende Nordtyskland, hvor man kunde vente at faae en saadan Hingst til den anførte Preis; men af alle de mange, han saae, var der dog kun 2, som kunde erholdes, og som han foreløbig antog at kunne komme under Spørgsmaal, og allerede ved den foreløbige Under-